

ЗАКОН
О ТЕХНИЧКИМ ЗАХТЕВИМА ЗА ПРОИЗВОДЕ
И ОЦЕЊИВАЊУ УСАГЛАШЕНОСТИ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређује се начин прописивања техничких захтева за производе, начин оцењивања усаглашености производа са захтевима техничких прописа, обавезе испоручилаца и власника производа, претпоставка усаглашености, заштитна клаузула и клаузула о узајамном признавању, важење иностраних исправа о усаглашености, обавештавање о техничким прописима и поступцима оцењивања усаглашености, захтеви за именовање и обавезе именованих тела, нотификација тела за оцењивање усаглашености и техничких прописа, вођење регистара и вршење надзора над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона.

Примена

Члан 2.

Овај закон примењује се на све производе, осим на производе за које су технички захтеви уређени посебним законима и прописима донетим на основу тих закона.

Ако посебним законима и прописима из става 1. овог члана нису уређена поједина питања која уређује овај закон, на та питања се примењују одредбе овог закона.

Одредбе овог закона којима се уређује начин доношења техничких прописа, вођење регистара, клаузула о узајамном признавању, именовање и пријављивање тела за оцењивање усаглашености и пријављивање техничких прописа, примењују се и на производе за које су технички захтеви уређени посебним законима и прописима донетим на основу тих закона.

Значење појединих израза

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) *производ* је сваки предмет, материјал или резултат неког процеса, добијен независно од степена прераде, а намењен је за испоруку на тржишту, без обзира да ли је нов или коришћен;

2) *испука на тржишту* је свако чињење доступним производа на тржишту Републике Србије ради дистрибуције, потрошње или употребе, у оквиру привредне делатности, са или без накнаде;

3) *стављање на тржиште* је прва испорука на тржишту;

4) *произвођач* је правно лице или предузетник које израђује производ или за кога се производ пројектује и израђује, и који тргује тим производом под својим именом или трговачким знаком;

5) *заступник* је правно лице или предузетник регистрован у Републици Србији, које има писано овлашћење произвођача да у његово име предузима радње у вези са испоруком производа на тржишту;

6) *увозник* је правно лице или предузетник регистрован у Републици Србији, које ставља на тржиште производ из других земаља;

7) *дистрибутер* је правно лице или предузетник регистрован у Републици Србији, које је укључено у ланац испоруке, а није произвођач или увозник;

8) *испоручилац* је произвођач, заступник, увозник или дистрибутер или други привредни субјект који у складу са посебним прописом преузима обавезе у вези са испоруком производа;

9) *оцењивање усаглашености* је процес којим се утврђује да ли су испуњени одређени захтеви за производ, процес, услугу, систем, лице или тело;

10) *тело за оцењивање усаглашености* је тело које спроводи оцењивање усаглашености, што укључује еталонирање, испитивање, сертификацију и/или контролисање;

11) *именовање* је одобрење које надлежни министар даје телу за оцењивање усаглашености у складу са захтевима из одговарајућег техничког прописа;

12) *именовано тело* је тело за оцењивање усаглашености које има одобрење надлежног министра за спровођење оцењивања усаглашености у складу са захтевима техничког прописа;

13) *нотификовано тело* је именовано тело које је пријављено Европској комисији и државама чланицама ЕУ као независна трећа страна за обављање послова оцењивања усаглашености за одређену област и уписано у одговарајући регистар тих тела који води Европска комисија („NANDO база”);

14) *исправа о усаглашености* је декларација о усаглашености, извештај о испитивању, сертификат, извештај о контролисању или други документ којим се потврђује усаглашеност производа са прописаним захтевима;

15) *декларација о усаглашености* је изјава којом произвођач потврђује да су испуњени захтеви за производ из техничког прописа којим је прописано сачињавање такве изјаве;

16) *техничка спецификација* је документ којим се утврђују технички захтеви које треба да испуни производ, процес или услуга, у складу са законом којим се уређује стандардизација;

17) *знак усаглашености* је ознака коју произвођач ставља на производ и којим се потврђује да је тај производ усаглашен са примењивим захтевима свих прописа који прописују стављање тог знака;

18) *преглед* је активност редовног или ванредног проверавања испуњености прописаних техничких захтева за производ током века употребе;

19) *повлачење* је свака мера која има за циљ да спречи да се производ у ланцу испоруке испоручи на тржишту;

20) *опозив* је свака мера која има за циљ повраћај производа који је већ испоручен крајњем кориснику;

21) *хармонизовани стандард* је европски стандард који је донет на основу захтева Европске комисије за примену у хармонизованом законодавству Европске уније;

22) *хармонизовано законодавство ЕУ* су прописи Европске уније којима се усклађују услови за трговање производима;

23) *СЕ знак* је ознака коју произвођач ставља на производ и којом се потврђује да је тај производ усаглашен са примењивим захтевима хармонизованог законодавства ЕУ којим је прописано стављање тог знака;

24) *модул* је врста типског поступка оцењивања усаглашености прописаног у хармонизованом законодавству ЕУ.

Други изрази који се употребљавају у овом закону, а нису дефинисани у ставу 1. овог члана, имају значење дефинисано законима којима се уређују општа безбедност производа, стандардизација и акредитација.

II. ТЕХНИЧКИ ПРОПИСИ И ЗАХТЕВИ ЗА ПРОИЗВОДЕ

Технички пропис

Члан 4.

Технички пропис је сваки пропис којим се за производ, односно групе производа, уређује најмање један од следећих елемената:

1) технички захтеви које мора да испуњава производ који се испоручује на тржишту (у даљем тексту: технички захтеви);

2) техничка документација, поступци оцењивања усаглашености и други поступци које спроводи испоручилац у циљу испуњавања захтева техничког прописа;

3) захтеви за производе током века употребе и поступци које се спровode у циљу обезбеђивања испуњености тих захтева;

4) редовни и ванредни прегледи производа током века употребе;

5) документација која прати производ приликом испоруке на тржишту, односно стављања у употребу;

6) ознаке и начин означавања производа;

7) захтеви које мора да испуни тело за оцењивање усаглашености;

8) захтеви у погледу паковања и обележавања;

9) други захтеви у погледу својстава производа пре или након стављања на тржиште.

Техничким прописом могу се уредити обавезе испоручилаца и других субјеката у вези са захтевима техничког прописа, као и спровођење активности и предузимање мера тржишног надзора, у складу са овим законом.

Технички прописи доносе се ради заштите потрошача, јавног здравља, животне средине или другог јавног интереса.

Начин доношења техничког прописа

Члан 5.

Технички пропис припрема, односно доноси министарство у оквиру свог делокруга (у даљем тексту: надлежно министарство).

Технички пропис доноси се по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за послове техничких прописа, стандардизације, акредитације, мера и драгоцених метала (у даљем тексту: Министарство).

Технички пропис у припреми се доставља Министарству ради нотификације у складу са правилима потврђених међународних споразума чији је потписник Република Србија.

Приликом припреме, доношења и примене техничког прописа надлежно министарство узима у обзир нарочито:

1) спречавање непотребних препрека у трговини;

2) равноправност домаћих и страних производа на тржишту;

3) коришћење објављених српских стандарда којима се преузимају међународни, односно европски стандарди, као основе за припрему техничког прописа;

- 4) одређивање примереног рока за почетак примене техничког прописа;
- 5) промењене околности до којих је дошло после доношења техничког прописа, ради његове измене или стављања ван снаге;
- 6) остваривање циљева техничког прописа на начин који је најмање ограничавајући по трговину и у том смислу врши измене или ставља ван снаге технички пропис;
- 7) захтеве које производ треба да испуњава првенствено у погледу функционалних карактеристика, а не у погледу изгледа или описних карактеристика производа.

Начин прописивања техничких захтева

Члан 6.

Приликом припреме и доношења техничког прописа, заштита јавног интереса обезбеђује се прописивањем битних захтева којима се утврђује ниво те заштите, тако што се ти захтеви прописују у виду циљева које треба постићи (у даљем тексту: битни захтеви) или, где то није могуће или није одговарајуће у циљу обезбеђивања заштите потрошача, јавног здравља, животне средине или другог јавног интереса, у виду детаљних спецификација.

Технички захтеви прописују се техничким прописом непосредно, навођењем тих захтева у тексту прописа или посредно, позивањем на објављени српски стандард или другу техничку спецификацију.

Уколико се техничким прописом преузимају битни захтеви хармонизованог законодавства Европске уније, тим прописом се врши позивање на одговарајуће српске стандарде којима су преузети хармонизовани стандарди и који обезбеђују претпоставку усаглашености са таквим битним захтевима, с тим да се ниво заштите може утврдити на други начин.

Изузетно од става 2. овог члана, уколико нема објављеног српског стандарда у одговарајућој области, у техничком пропису може се вршити позивање на међународни, европски или национални стандард друге државе или на другу техничку спецификацију.

Институт за стандардизацију Србије дужан је да, на захтев надлежног министарства, достави обавештење о томе да ли за производ који се уређује техничким прописом постоји одговарајући српски стандард или предстоји његово доношење, односно да ли постоји одговарајући међународни или европски стандард.

Претпоставка усаглашености

Члан 7.

Техничким прописом може се прописати да се претпоставља да је производ усаглашен са прописаним техничким захтевима ако је усаглашен са одговарајућим српским стандардима којима су преузети хармонизовани стандарди, или, уколико нема таквих стандарда у одређеној области, другим релевантним стандардима или техничким спецификацијама за ту област.

Министар који руководи радом надлежног министарства (у даљем тексту: надлежни министар), саставља списак српских стандарда или техничких спецификација из става 1. овог члана.

Списак из става 2. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

III. ОЦЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ И СРПСКИ ЗНАК УСАГЛАШЕНОСТИ

Прописивање оцењивања усаглашености

Члан 8.

Обавеза оцењивања усаглашености утврђује се техничким прописом.

Техничким прописом утврђује се да пре стављања производа на тржиште или употребу, оцењивање усаглашености може спровести, односно у њему учествовати:

- 1) произвођач;
- 2) именовано, односно нотификовано тело;
- 3) орган државне управе.

Техничким прописом се одређује врста исправе о усаглашености коју је произвођач, заступник, односно увозник дужан да сачини или обезбеди за производ пре његовог стављања на тржиште или употребу.

Начин спровођења оцењивања усаглашености, начела и главни принципи оцењивања усаглашености, начин одређивања трошкова оцењивања усаглашености, модули и исправе о усаглашености уређују се прописом који доноси Влада.

Поступци оцењивања усаглашености

Члан 9.

Техничким прописом утврђује се начин оцењивања усаглашености који може да обухвати примену једног поступка, неколико поступака или комбинацију различитих поступака оцењивања усаглашености.

Поступци оцењивања усаглашености из става 1. овог члана могу бити утврђени и у стандарду или техничкој спецификацији на који се позива технички пропис.

Начела прописивања поступака оцењивања усаглашености у хармонизованој области

Члан 10.

Поступци оцењивања усаглашености за одређени производ, односно групе производа, који се прописују техничким прописом којим се преузима хармонизовано законодавство ЕУ, утврђују се у складу са следећим начелима:

- 1) да поступак буде одговарајући за одређени производ, односно групу производа;
- 2) да поступак буде одговарајући у односу на врсту, природу и степен ризика који представља, односно може представљати производ;
- 3) ако је обавезно учешће независне треће стране, произвођачу се омогућује избор између поступака оцењивања усаглашености којима се обезбеђује гаранција квалитета и поступака сертификације производа;
- 4) избегавати поступке којима се намеће превелико оптерећење у односу на ризике на које се односи пропис.

Ако се на одређени производ примењује више техничких прописа, неопходно је обезбедити међусобну усклађеност и конзистентност поступака оцењивања усаглашености.

У случају несеријских производа и производње малих серија, технички и нетехнички захтеви који се односе на поступке оцењивања усаглашености прописују се на начин да омогућавају олакшану примену у односу на такву производњу.

При прописивању поступака из става 1. овог члана, у мери у којој је то одговарајућа, технички пропис:

1) у погледу техничке документације, може да садржи захтев за додатним информацијама у односу на модуле;

2) може да дефинише одговарајући временски период у коме су произвођач, односно тело за оцењивње усаглашености дужни да чувају документацију, с тим да тај период може бити различит у односу на модуле;

3) може прописати да произвођач има избор да ли ће испитивања спроводити акредитовано тело у његовом саставу или под одговорношћу именованог, односно нотификованог тела које је одабрао произвођач.

4) ако се спроводи поступак верификације производа, прописати да ли произвођач обезбеђује да се прегледи и испитивања производа врше прегледањем, односно испитивањем сваког појединачног производа или прегледањем, односно испитивањем производа на статистичкој основи;

5) обезбеђује да сертификат о прегледу типа има прописан рок важења;

6) у погледу сертификата о прегледу типа, садржи релевантне информације у вези са оцењивањем усаглашености и прегледима током века употребе које ће бити садржане у сертификату или његовим прилозима;

7) садржи решења у вези са обавезама именованог, односно пријављеног тела да обавештава органе који врше именовање, односно пријављивање;

8) ако именовано, односно нотификовано тело врши периодичне провере, садржи одредбе о томе колико често то ради.

При примени модула и у другим случајевима где је то одговарајуће, технички прописом се:

1) ако се врше провере, односно верификације производа, прописује који су производи за које се врше такве провере, која су одговарајућа испитивања, које су одговарајуће шеме узимања узорка и оперативне карактеристике статистичког метода који се примењује, као и радње које ће предузети именовано, односно нотификовано тело, или произвођач;

2) ако се врши преглед типа, прописује који је одговарајући начин за то (тип пројекта, тип производње, тип пројекта и производње) и потребни узорци.

Техничким прописом се мора обезбедити могућност подношења приговора на одлуке именованог, односно нотификованог тела.

Изузетно, техничким прописом се може прописати да надлежни министар може, на образложен и оправдан захтев, решењем одобрити стављање на тржиште и у употребу производа за који није примењен прописани поступак оцењивања усаглашености, у складу са законом којим се уређује општи управни поступак, уколико таква одредба постоји у хармонизованом законодавству ЕУ за одређени производ, односно групу производа, и у циљу заштите јавног интереса у складу са тим техничким прописом.

Оцењивање усаглашености које спроводи произвођач

Члан 11.

Када је техничким прописом утврђено да оцењивање усаглашености спроводи произвођач, тим прописом се могу прописати и захтеви везани за интерну или фабричку контролу производње нарочито у погледу техничке документације, процеса производње, означавања и сачињавања одговарајуће исправе о усаглашености.

Интерна или фабричка контрола производње је поступак оцењивања усаглашености који обухвата све мере које су потребне да процес производње и праћење тог процеса обезбеде усаглашеност производа са техничким прописом.

Техничким прописом може се прописати да поједине активности оцењивања усаглашености спроводи тело за оцењивање усаглашености акредитовано у складу са одговарајућим српским стандардом који садржи захтеве за тела за оцењивање усаглашености.

У техничком пропису којим је преузето хармонизовано законодавство ЕУ, уколико је тело из става 3. овог члана акредитовано тело у саставу произвођача, то тело мора да буде организовано као засебна организациона јединица, не сме да учествује у изради, испоруци, монтажи, коришћењу или одржавању производа чију усаглашеност оцењује и може да пружа услуге искључиво произвођачу у чијем се саставу налази.

Посебни захтеви за акредитована тела у саставу произвођача из става 4. овог члана ближе се уређују прописом који доноси Влада.

Оцењивање усаглашености које спроводи именовано тело

Члан 12.

Именовано тело спроводи оцењивање усаглашености у складу са поступком оцењивања усаглашености који је утврђен техничким прописом.

Именовано тело спроводи оцењивање усаглашености само у обиму који је потребан, у складу са техничким прописом, без додатних захтева према подносиоцу захтева за оцењивање усаглашености.

Именовано тело за оцењивање усаглашености обавља своје активности посебно узимајући у обзир величину и структуру предузећа, сектор у коме послује, степен сложености технологије производње предметног производа, као и масовну или серијску природу производног процеса. При томе, именовано тело за оцењивање усаглашености поштује ниво строгости и степен заштите који се захтева за производе да би били у складу са примењивим техничким прописом.

Уколико именовано тело утврди да нису испуњени прописани захтеви не издаје исправу о усаглашености и захтева да подносилац захтева за оцењивање усаглашености предузме одговарајуће корективне радње.

Ако именовано тело, приликом провере усаглашености, после издавања исправе, утврди да производ, процес, услуга, систем, лице или тело више не испуњава прописане захтеве, тражиће од произвођача, односно другог лица на чије име је издата таква исправа, да предузме одговарајуће корективне радње и по потреби може, привремено или трајно, да одузме исправу о усаглашености или да ограничи важење те исправе.

Ако се не предузму корективне радње из става 5. овог члана или ако оне немају очекивани резултат, именовано тело ограничава, привремено или трајно одузима исправу о усаглашености.

Оцењивање усаглашености које спроводи орган државне управе

Члан 13.

Када је техничким прописом утврђено да оцењивање усаглашености спроводи орган државне управе, надлежни орган државне управе спроводи оцењивање усаглашености у складу са поступцима утврђеним тим прописом.

Када је техничким прописом утврђено да оцењивање усаглашености спроводи орган државне управе, тим прописом се може прописати да за потребе тог органа одређене активности оцењивања усаглашености спроводи овлашћено, одобрено или друго тело за оцењивање усаглашености, коме је тај орган поверио активности оцењивања усаглашености.

Ако орган државне управе, после издавања исправе о усаглашености, приликом провере усаглашености утврди да производ не испуњава прописане захтеве, наложиће произвођачу да предузме одговарајуће корективне радње и по потреби може решењем, привремено или трајно, да одузме исправу о усаглашености или ограничи важење те исправе.

Решење из става 3. овог члана је коначно.

Трошкови оцењивања усаглашености из става 1. овог члана падају на терет испоручиоца који је поднео захтев за оцењивање усаглашености.

На питања која овим законом нису посебно уређена, а односе се на поступак одузимања исправе о усаглашености, односно ограничавање важења те исправе примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак.

Српски знак усаглашености

Члан 14.

На производ који је усаглашен са техничким прописом ставља се Српски знак усаглашености, ако је то утврђено техничким прописом.

На производ који није усаглашен са техничким прописом, односно на производ за који није прописано стављање Српског знака усаглашености, забрањено је стављати тај знак.

Забрањено је на производ стављати други знак који није Српски знак усаглашености већ на њега само подсећа својим садржајем или обликом чиме би код потрошача или другог корисника могао да створи заблуду да се ради о знаку усаглашености или ако би се стављањем другог знака на производ смањила видљивост, односно читљивост Српског знака усаглашености.

Облик, изглед, садржај и начин стављања Српског знака усаглашености уређује се прописом који доноси Влада.

IV. ИМЕНОВАНО ТЕЛО ЗА ОЦЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ

Захтеви за именовање

Члан 15.

Када је техничким прописом утврђено да оцењивање усаглашености спроводи именовано тело за оцењивање усаглашености, тим прописом се утврђују и захтеви које то тело мора да испуни, нарочито у погледу:

- 1) правног статуса тог тела;
- 2) стручне оспособљености запослених и других ангажованих лица;
- 3) опреме;
- 4) независности, непристрасности и одсуства сукоба интереса у односу на испоручиоца производа који је предмет оцењивања усаглашености;

- 5) поступања са приговорима на његов рад и донете одлуке;
- 6) чувања пословне тајне;
- 7) захтева који се односе на одговорност за активности подизвођача;
- 8) осигурања од одговорности за штету.

Захтеви из става 1. овог члана сходно се примењују и на тела за оцењивање усаглашености из члана 13. став 2. овог закона.

Поступак именовања тела за оцењивање усаглашености, начин утврђивања испуњености прописаних захтева за именована тела и надзор над тим телима уређује се прописом који доноси Влада.

Обавезе именованог тела у вези са ангажовањем подизвођача

Члан 16.

Именовано тело може да, уз сагласност подносиоца захтева за оцењивање усаглашености, повери подизвођачу одређене послове у вези са оцењивањем усаглашености ако подизвођач испуњава захтеве за именовано тело из истог техничког прописа.

Именовано тело може поверити подизвођачу само послове за које је именовано. Именовано тело задржава одговорност за послове које је поверило подизвођачу.

Именовано тело је дужно да органу надлежном за именовање стави на располагање релевантну документацију која се односи на оцењивање компетентности подизвођача и послове који су му поверени.

Доношење решења о именовању тела за оцењивање усаглашености

Члан 17.

Када је техничким прописом утврђено да оцењивање усаглашености спроводи именовано тело за оцењивање усаглашености, решење о његовом именовању доноси надлежни министар у складу са законом којим се уређује општи управни поступак.

Надлежни министар доноси решење о именовању, ако тело за оцењивање усаглашености које је поднело захтев за именовање испуњава захтеве из техничког прописа у смислу члана 15. овог закона.

При доношењу решења о именовању, узима се у обзир сертификат о акредитацији који је издало Акредитационо тело Србије, у мери у којој су прописани поступци оцењивања усаглашености обухваћени обимом акредитације.

При оцењивању испуњавања прописаних захтева, узима се у обзир и испуњеност захтева српских стандарда којима су преузети релевантни хармонизовани стандарди који садрже захтеве за тела за оцењивање усаглашености, у мери у којој су ти захтеви обухваћени наведеним стандардима.

Решење из става 1. овог члана може бити временски ограничено или донето под раскидним или одложним условом.

Надлежно министарство, пре доношења решења о именовању, доставља предлог решења Министарству на мишљење.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

Обавештења која доставља именовано тело

Члан 18.

Именовано тело дужно је да испуњава захтеве за именовање из техничког прописа у погледу његове оспособљености која је утврђена решењем о именовању, као и да обавести надлежног министра о:

- 1) одбијању издавања, ограничавању, привременом или трајном одузимању исправе о усаглашености;
- 2) измењеним околностима из решења о његовом именовању које могу да утичу на обим и захтеве именовања;
- 3) захтеву надлежног инспектора у вези са оцењивањем усаглашености;
- 4) поверавању послова подизвођачу из члана 16. овог закона.

Поред обавештења из става 1. овог члана на захтев надлежног министарства именовано тело доставља и обавештења о:

- 1) извршеном оцењивању усаглашености из обима свог именовања у земљи и иностранству;
- 2) другим активностима у вези са оцењивањем усаглашености.

Када је то предвиђено техничким прописом, именовано тело је дужно да обавештава друга именована тела која за исте производе обављају послове оцењивања усаглашености из тог техничког прописа, о негативним и, на захтев, позитивним резултатима оцењивања усаглашености.

Надзор над радом именованих тела

Члан 19.

Надзор над радом именованих тела, односно испуњавањем захтева за именовање и испуњавањем обавеза после издавања решења о именовању, врши надлежно министарство.

Ако именовано тело има сертификат о акредитацији који обухвата послове оцењивања усаглашености из решења о именовању, Акредитационо тело Србије најмање једном годишње доставља надлежном министарству извештаје о оцењивању које спроводи у складу са законом којим се уређује акредитација.

На захтев надлежног министарства, Акредитационо тело Србије обавља ванредно оцењивање акредитованог тела из става 2. овог члана.

На захтев надлежног министарства, у ванредном оцењивању из става 3. овог члана учествује и представник тог министарства у својству посматрача.

Суспензија и одузимање именовања

Члан 20.

Ако надлежни министар утврди да именовано тело више не испуњава прописане захтеве или да не извршава своје обавезе односно да извршава обавезе на начин који није у складу са одредбама техничког прописа, доноси решење о суспензији или одузимању именовања, у складу са законом којим се уређује општи управни поступак.

Суспензија или одузимање именовања може бити делимична у односу на решење о именовању.

Пре доношења решења из става 1. овог члана, надлежни министар може да одреди рок за отклањање недостатака који не може бити дужи од 60 дана.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

У случају доношења решења о одузимању именовања из става 1. овог члана или у случају да именовано тело престане са радом, надлежни министар налаже том телу да

изврши пренос документације у вези са оцењивањем усаглашености другом именованом телу или да омогући доступност те документације надлежним органима.

Током суспензије именовања, тело за оцењивање усаглашености не сме обављати послове оцењивања усаглашености који су предмет суспензије.

У случају да тело за оцењивање усаглашености током суспензије именовања обавља послове из става 6. овог члана, надлежни министар доноси решење о одузимању именовања.

У случају одузимања именовања, тело за оцењивање усаглашености не може поднети захтев за именовање за исте послове у периоду од најмање годину дана од дана доношења решења о одузимању именовања.

Надлежни министар одлучује о периоду у коме се не може поднети захтев за именовање из става 8. овог члана. Ова одлука је саставни део решења о одузимању именовања.

Нотификација тела за оцењивање усаглашености

Члан 21.

Министарство је орган надлежан за нотификацију тела за оцењивање усаглашености Европској комисији и државама чланицама Европске уније и може пријавити искључиво именована тела за оцењивање усаглашености.

Министарство је одговорно за успостављање и спровођење неопходних поступака за оцењивање и нотификацију тела за оцењивање усаглашености, као и надзор над радом ових тела, укључујући и усклађености са одредбама из члана 16. овог закона.

Министарство је дужно да обавести Европску комисију о поступцима из става 2. овог члана, као и о свим њиховим променама.

Министарство врши нотификацију на захтев именованог тела за оцењивање усаглашености који се доставља преко надлежног министарства.

Надлежно министарство утврђује испуњеност прописаних захтева за нотификацију и врши надзор над нотификованим телима и о томе обавештава Министарство ради информисања Европске комисије.

Захтеви за нотификована тела, поступак нотификације тела за оцењивање усаглашености, начин утврђивања испуњености прописаних захтева за нотификована тела и надзор над тим телима, уређује се прописом који доноси Влада.

Посебни захтеви за орган надлежан за нотификацију

Члан 22.

Министарство је дужно да обезбеди:

1) да не долази до сукоба интереса у односу на тело за оцењивање усаглашености;

2) да је организовано и да ради на такав начин да његова објективност и непристрасност буде гарантована;

3) да све одлуке које се односе на нотификацију тела за оцењивање усаглашености доносе компетентна лица која нису учествовала у оцењивању тела за оцењивање усаглашености;

4) да не нуди нити обавља активности које обављају тела за оцењивање усаглашености, нити да пружа консултантске услуге на комерцијалној или конкурентској основи;

5) поверљивост података и информација до којих долази у обављању својих послова;

б) довољан број компетентних лица за обављање својих послова.

Захтеви из става 1. овог члана сходно се примењују на надлежна министарства која утврђују испуњеност прописаних захтева за нотификацију и врше надзор над нотификованим телима.

V. ОБАВЕЗЕ ИСПОРУЧИОЦА И ВЛАСНИКА ПРОИЗВОДА У УПОТРЕБИ

Усаглашеност производа

Члан 23.

Производ који се испоручује на тржишту, односно ставља у употребу мора да испуњава захтеве свих техничких прописа који се односе на тај производ.

Испоручилац је одговоран за усаглашеност производа које испоручује на тржишту у зависности од своје улоге у ланцу испоруке, у складу са овим законом.

Испоручилац је одговоран за тачност и потпуност података које пружа о производима које испоручује на тржишту и обезбеђује да су ти подаци у складу са захтевима примењивих прописа.

Обавезе произвођача

Члан 24.

Произвођач је дужан да:

1) обезбеди да је производ који ставља на тржиште пројектован и израђен у складу са прописаним захтевима;

2) када је прописано, сачини потребну техничку документацију и чува је у прописаном року;

3) обезбеди спровођење прописаног поступка оцењивања усаглашености и, ако је применом тог поступка потврђена усаглашеност производа са примењивим захтевима, сачини прописану исправу о усаглашености и чува је у прописаном року, као и да стави на производ прописани знак усаглашености, односно друге прописане ознаке;

4) обезбеди примену поступака којима се осигурава одржавање усаглашености производа у случају серијске производње, узимајући у обзир измене пројекта и карактеристика производа или измене у примењеним стандардима или другим техничким спецификацијама;

5) када је прописано, врши испитивање узорака производа на тржишту, обрађује информације и, по потреби, води евиденције рекламација, као и неусаглашених и опозваних производа, и о томе обавештава дистрибутере;

6) када је прописано, обезбеди да је производ означен бројем типа, партије, серијским бројем или другим податком за идентификацију производа или, ако то није могуће, обезбеди да су ови подаци наведени на амбалажи производа или документу који прати производ;

7) када је прописано, наведе на производу своје пословно име, регистровано трговачко име или регистровани трговачки знак, као и адресу на којој га је могуће контактирати, или ако то није могуће, да наведе ове податке на амбалажи производа или документу који прати производ;

8) обезбеди да производ прате прописана упутства и информације на српском језику, односно друга прописана документација;

9) ако сматра или има разлога да верује да производ који је ставио на тржиште није усаглашен са техничким прописом, без одлагања предузима потребне корективне радње како би тај производ био усаглашен са техничким прописом или, ако је одговарајуће, како би га повукао или опозвао;

10) када је прописано, доставља надлежном органу потребне информације, односно документацију;

11) сарађује са надлежним органима, на њихов захтев, у свим радњама предузетим у циљу избегавања ризика које представља производ који је ставио на тржиште;

12) врши друге активности утврђене техничким прописом за поједине производе.

Обавезе произвођача из става 1. овог члана ближе се уређују техничким прописом.

Овлашћени заступник

Члан 25.

Произвођач може да овласти заступника да извршава поједине његове обавезе дајући му писмено овлашћење, које заступнику мора да омогући најмање да:

1) ставља на располагање надлежним органима тржишног надзора прописану исправу о усаглашености и техничку документацију током прописаног временског периода;

2) доставља надлежним органима, на образложен захтев, све информације и документацију неопходну за доказивање усаглашености производа;

3) сарађује са надлежним органима, на захтев, у свим радњама предузетим у циљу избегавања ризика које представља производ обухваћен овлашћењем произвођача.

Произвођач не може да овласти заступника за извршавање обавезе из члана 24. став 1. тачка 1) овог закона, као ни за сачињавање техничке документације.

Овлашћења заступнику из става 1. овог члана ближе се уређују техничким прописом.

Обавезе увозника

Члан 26.

Увозник је дужан да:

1) ставља на тржиште само производе који су усаглашени са прописаним захтевима;

2) обезбеди, пре стављања производа на тржиште:

(1) да је спроведен прописани поступак оцењивања усаглашености и да је произвођач сачинио потребну техничку документацију;

(2) да је производ означен прописаним знаком усаглашености, односно другим прописаним ознакама, као и да га прати прописана документација;

(3) да је произвођач испунио своје обавезе у погледу обележавања производа;

3) ако сматра или има разлога да верује да производ није усаглашен са прописаним техничким захтевима, стави производ на тржиште тек након што је усаглашен са тим захтевима и, ако тај производ представља ризик, о томе обавести произвођача и надлежни орган тржишног надзора;

4) када је прописано, наведе на производу своје пословно име, регистровано трговачко име или регистровани трговачки знак, као и адресу на којој га је могуће

контактирати, или ако то није могуће, да наведе ове податке на амбалажи производа или документу који прати производ;

5) обезбеди да производ прате прописана упутства и информације на српском језику, односно друга прописана документација;

6) обезбеди да, док је производ под његовом одговорношћу, услови складиштења или превоза не угрозе усаглашеност производа са прописаним захтевима;

7) када је прописано, врши испитивање узорака производа на тржишту, обрађује информације и, по потреби, води евиденције рекламација, као и неусаглашених и опозваних производа, и о томе обавештава дистрибутере;

8) ако сматра или има разлога да верује да производ који је ставио на тржиште није усаглашен са техничким прописом, без одлагања предузима потребне корективне радње како би тај производ усагласио са техничким прописом или, ако је одговарајуће, како би га повукао или опозвао;

9) када је прописано, у прописаном року чува прописану исправу о усаглашености и обезбеђује доступност техничке документације надлежним органима;

10) када је прописано, доставља надлежном органу потребне информације, односно документацију;

11) сарађује са надлежним органима, на њихов захтев, у свим радњама предузетим у циљу избегавања ризика које представља производ који је ставио на тржиште;

12) врши друге активности утврђене техничким прописом за поједине производе. Обавезе увозника из става 1. овог члана ближе се уређују техничким прописом.

Обавезе дистрибутера

Члан 27.

Дистрибутер је дужан да:

1) када испоручује производ на тржишту, поступа савесно у вези са прописаним захтевима;

2) провери, пре испоруке производа на тржишту, да је производ означен прописаним знаком усаглашености, односно другим прописаним ознакама, као и да га прате прописана упутства и информације на српском језику, односно друга прописана документација;

3) ако сматра или има разлога да верује да производ није усаглашен са прописаним захтевима, испоручи производ на тржишту тек након што је усаглашен са тим захтевима и, ако тај производ представља ризик, о томе обавести произвођача или увозника и надлежни орган тржишног надзора;

4) обезбеди да, док је производ под његовом одговорношћу, услови складиштења или превоза не угрозе усаглашеност производа са прописаним захтевима;

5) ако сматра или има разлога да верује да производ који је испоручио на тржишту није усаглашен са техничким прописом, обезбеђује предузимање потребних корективних радњи како би тај производ био усаглашен са техничким прописом или, ако је одговарајуће, како би био повучен или опозван;

6) када је прописано, доставља надлежном органу потребне информације, односно документацију;

7) сарађује са надлежним органима, на њихов захтев, у свим радњама предузетим у циљу избегавања ризика које представља производ који је испоручио на тржишту;

8) врши друге активности утврђене техничким прописом за поједине производе.

Обавезе дистрибутера из става 1. овог члана ближе се уређују техничким прописом.

Посебне обавезе увозника и дистрибутера

Члан 28.

Увозник или дистрибутер који ставља на тржиште производ под својим именом или трговачким знаком, сматра се произвођачем и преузима његове обавезе у вези са стављањем производа на тржиште.

Преузимање обавеза из става 1. овог члана укључује сачињавање односно прибављавање исправа усаглашености у складу са техничким прописом, с тим да техничка документација за тај производ не мора да гласи на име увозника, односно дистрибутера.

Члан 29.

Увозник, дистрибутер или друго лице које измени производ, који је већ стављен на тржиште, у мери која утиче на усаглашеност са захтевима из техничких прописа, сматра се произвођачем и преузима обавезе произвођача у вези са стављањем производа на тржиште.

Преузимањем обавеза из става 1. овог члана преузима се одговорност за усаглашеност производа који се испоручује, што укључује сачињавање односно прибављавање исправа усаглашености, с тим да техничка документација која се односи на измене производа мора да гласи на име лица из става 1. овог члана.

Идентификација испоручиоца

Члан 30.

Испоручилац је дужан да чува и да, на захтев надлежног инспектора, достави податке о испоручиоцу од кога је набавио производ, као и податке о испоручиоцу коме је испоручио производ.

Период чувања података из става 1. утврђује се техничким прописом. За производе за које техничким прописом није утврђен период чувања и достављања ових података, тај период је 10 година од датума испоруке.

Обавезе власника производа у употреби

Члан 31.

Власник производа, за који је техничким прописом утврђена обавеза редовних, односно ванредних прегледа ради потврђивања усаглашености производа током века употребе, може да стави у употребу тај производ, односно да омогући употребу тог производа, само ако су извршени прописани прегледи којима је потврђена његова усаглашеност.

Техничким прописом може да се одреди да прописане прегледе врши именовано или акредитовано тело за оцењивање усаглашености, или орган државне управе.

Ако се технички пропис примењује на сложен производ, односно постројење, тим прописом се може утврдити обавеза власника да чува прописану документацију, као и да докаже усаглашеност у случају основане сумње у усаглашеност.

VI. ВАЖЕЊЕ ИНОСТРАНИХ ИСПРАВА О УСАГЛАШЕНОСТИ

Члан 32.

Исправа о усаглашености коју је издало инострано тело за оцењивање усаглашености (у даљем тексту: инострана исправа) важи у Републици Србији, ако је издата у складу са потврђеним међународним споразумима чији је потписник Република Србија.

Надлежни министар решењем може признати важење иностране исправе којом се потврђује усаглашеност производа са иностраним техничким прописом, уколико не постоји одговарајуће именовано тело, под условом да:

1) захтеви из тог прописа обезбеђују најмање исти степен заштите безбедности живота и здравља људи, односно заштите другог јавног интереса, који су одређени захтевима српског техничког прописа, и

2) захтеви из иностраног техничког прописа које инострано тело за оцењивање усаглашености мора да испуни обезбеђују најмање исти степен испуњености захтева који су утврђени српским техничким прописом за тело које спроводи оцењивање усаглашености.

На основу решења о признавању иностране исправе из става 2. овог члана, произвођач, заступник или увозник ставља Српски знак усаглашености, уколико је то прописано српским техничким прописом.

Начин и поступак признавања исправа из става 2. овог члана уређује се прописом који доноси Влада.

На питања која овим законом нису посебно уређена, а односе се на поступак признавања важења иностране исправе, примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак.

VII. ОБАВЕШТАВАЊЕ

Регистри

Члан 33.

Министарство води следеће јавне регистре:

1) важећих техничких прописа;

2) именованих тела и овлашћених, одобрених или других тела којима је државни орган поверио активности оцењивања усаглашености, према захтевима техничког прописа;

3) техничких прописа у припреми;

4) признатих иностраних исправа;

Поступак уписа у регистар, садржину и начин вођења регистара из става. 1. овог члана ближе прописује министар надлежан за послове који се односе на техничке прописе.

Нотификација техничких прописа у припреми

Члан 34.

Министарство, у складу са правилима потврђених међународних и европских споразума чији је потписник Република Србија, пријављује одговарајућим органима из тих споразума техничке прописе у припреми и са њима повезане поступке оцењивања усаглашености.

Информисање

Члан 35.

Министарство, као информативни центар за производе, на захтев домаћих и страних правних и физичких лица и других заинтересованих страна, пружа информације о захтевима техничких прописа, у складу са европским правилима и закљученим међународним споразумима.

Надлежно министарство, на захтев, доставља Министарству информације о захтевима техничких прописа за производе из свог делокруга.

Поступак нотификације техничких прописа из члана 34. овог закона, и начин информисања и врста информација из ст. 1. и 2. овог члана уређује се прописом који доноси Влада.

VIII. ТРЖИШНИ НАДЗОР

Члан 36.

Тржишни надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона, спроводи се:

1) за радио и телекомуникациону терминалну опрему, преко инспектора за електронске комуникације и тржишних инспектора;

2) за лифтове пре првог стављања у употребу и за безбедносне компоненте лифтова, преко грађевинских инспектора и тржишних инспектора;

3) за лифтове који су у употреби у стамбеним зградама, преко грађевинских инспектора;

4) за лифтове који су у употреби у пословним објектима, преко инспектора на раду;

5) за опрему и заштитне системе који су намењени за употребу у потенцијално експлозивним атмосферама, преко тржишних инспектора;

6) за уређаје и заштине системе који су у употреби у потенцијално експлозивним атмосферама, преко рударско геолошких инспектора и противпожарних инспектора;

7) за опрему која емитује буку на отвореном простору, преко тржишних инспектора и инспектора за заштиту животне средине;

8) за опрему под притиском, преко инспектора опреме под притиском;

9) за једноставне посуде под притиском приликом стављања у употребу и које су у употреби, преко инспектора опреме под притиском:

10) за једноставне посуде под притиском приликом стављања на тржиште, преко тржишних инспектора;

11) за аеросолне распршиваче, преко тржишних инспектора.

У областима које нису наведене у ставу 1. овог члана, тржишни надзор врше надлежна министарства преко инспектора у складу са законом којим се уређује тржишни надзор, односно посебним законом и прописом донетим на основу тог закона.

Члан 37.

Надлежни органи су дужни да организују и спроводе надзор у складу са законом којим се уређује тржишни надзор, овим законом, прописима донетим на основу овог закона и другим техничким прописима који се односе на производе у смислу овог закона.

Органи из става 1. овог члана, својим активностима и мерама које предузимају у складу са законом, обезбеђују да производи на тржишту буду безбедни, односно да

производи који би, када се употребљавају у складу са њиховом предвиђеном сврхом или под условима који се могу разумно предвидети и када су исправно уграђени и правилно се одржавају, могли да угрозе здравље и безбедност корисника или на неки други начин нису у складу са прописаним и примењивим захтевима, буду повучени или да се забрани или ограничи њихова доступност.

Надлежни органи из става 1. овог члана јесу органи чији је делокруг рада на спровођењу активности и мера надзора утврђен је законом којим се уређује тржишни надзор или посебним законом или другим прописом који уређује захтеве за одређену категорију производа у смислу овог закона или уређује надзор са аспекта специфичног типа ризика који производ може имати за здравље и безбедност корисника, безбедност на раду, заштиту животне средине или заштиту других аспеката јавног интереса.

Члан 38.

Надлежни орган спроводи активности надзора и предузима мере преко инспектора (у даљем тексту: надлежни инспектор) који у вршењу надзора, осим мера за које је овлашћен другим прописима, има овлашћење да:

1) захтева од испоручилаца информације и документацију, у писаном или електронском облику, неопходне за доказивање усаглашености производа;

2) обавља одговарајуће провере и, где је то потребно и оправдано, улази у пословне просторије и објекте испоручиоца, узима узорке производа и даје их на испитивање ради провере усаглашености производа са прописаним техничким захтевима;

3) проверава да ли су извршени прописани прегледи који потврђују безбедност производа током века употребе;

4) одреди испоручиоцу да предузме корективне радње у случају утврђених неусаглашености у одређеном року;

5) захтева да се производи означе прописаним знацима усаглашености, односно да се уклоне недозвољени знаци;

6) ограничи или забрани испоруку производа на тржишту и спроведе додатне мере, у складу са законом, које ће осигурати да се ограничење или забрана поштује;

7) одреди повлачење или опозивање производа који нису усаглашени са прописаним захтевима;

8) обавести надлежно министарство које је донело технички пропис који се односи на одређени производ ради предузимања одговарајућих мера;

9) одреди уништавање неусаглашених производа ако представљају озбиљан ризик за безбедност, живот и здравље људи, животиња и биљака, као и заштиту животне средине.

Ако надлежни орган не располаже потребним ресурсима за вршење провера или испитивања из става 1. тачка 2) овог члана, провере и испитивања може поверити одговарајућем телу за оцењивање усаглашености.

Трошкове провере и испитивања усаглашености производа, као и друге трошкове који настану у поступку надзора, сноси испоручилац ако се утврди да производ није усаглашен са прописаним захтевима.

Жалба против решења којим је инспектор наложио предузимање мера из става 1. овог члана не одлаже извршење решења.

Поступање са производима који представљају ризик

Члан 39.

Надлежни орган тржишног надзора, уколико има довољно разлога да верује да производ представља ризик за здравље и безбедност људи или за други аспект заштите јавног интереса, проверава да ли производ испуњава примењиве захтеве техничког прописа.

Испоручилац је дужан да сарађује са органом из става 1. овог члана.

Надлежни инспектор, ако у вршењу провера из става 1. овог члана утврди да производ није усаглашен са прописаним захтевима, без одлагања налаже испоручиоцу да предузме одговарајуће корективне радње како би производ био усаглашен са тим захтевима, повучен или опозван у разумном року, о чему одлучује сразмерно ризику који производ представља.

О утврђеној неусаглашености из става 3. овог члана надлежни инспектор обавештава именовано тело које је издало исправу о усаглашености за тај производ, односно, када је то примењиво, надлежни орган који је издао или признао исправу о усаглашености.

Испоручилац обезбеђује предузимање корективних радњи из става 3. овог члана за све производе које је испоручио на тржишту, за које је утврђено да представљају ризик.

Надлежни инспектор предузима мере за забрану или ограничавање испоруке производа, односно повлачење или опозив производа, уколико испоручилац не предузме корективне радње у року из става 3. овог члана.

Поступање са усаглашеним производима који представљају ризик (заштитна клаузула)

Члан 40.

Ако, након спроведених провера из члана 39. став 1. овог закона, надлежни инспектор утврди да производ, иако је усаглашен са техничким прописом, представља ризик за здравље и безбедност људи или за други аспект заштите јавног интереса, налаже испоручиоцу да предузме одговарајуће корективне радње како би обезбедио да производ, приликом стављања на тржиште, више не представља ризик или да буде повучен или опозван у разумном року, о чему одлучује сразмерно ризику који тај производ представља.

Испоручилац обезбеђује предузимање корективних радњи из става 1. овог члана за све производе које је испоручио на тржишту, за које је утврђено да представљају ризик.

Формална неусаглашеност производа

Члан 41.

Уколико надлежни инспектор утврди једну од формалних неусаглашености, налаже испоручиоцу, у складу са прописаним обавезама, отклањање неусаглашености у одређеном року.

Формална неусаглашеност из става 1. овог члана може бити:

- 1) одсуство знака усаглашености;
- 2) стављање знака усаглашености супротно одредбама овог закона и прописа донетих на основу овог закона;
- 3) несачињавање декларације о усаглашености, односно друге исправе о усаглашености у складу са захтевима техничког прописа;
- 4) неисправно сачињавање декларације, односно друге исправе о усаглашености у складу са захтевима техничког прописа;

- 5) недоступност или некомплетност техничке документације;
- 6) друга неусаглашеност које је техничким прописом донетим на основу овог закона прописана као формална неусаглашеност.

У случају да испоручилац не отклони формалну неусаглашеност у одређеном року, надлежни инспектор предузима одговарајуће мере за ограничавање или забрану испоруке производа на тржишту или за повлачење или опозив производа са тржишта.

Члан 42.

Изузетно од одредаба чл. 39. до 41. овог закона надлежни инспектор предузима одговарајућу меру за ограничавање или забрану испоруке производа на тржишту, повлачење или опозив производа, без претходног налагања корективних радњи, за производе за које утврди да представљају озбиљан ризик у складу са законом којим се уређује тржишни надзор.

Клаузула о узајамном признавању

Члан 43.

Захтеви техничког прописа којим се не преузимају захтеви хармонизованог законодавства Европске уније се не примењују на производе који су законито стављени на тржиште осталих земаља Европске уније или Турске, односно законито произведени и стављени на тржиште у држави потписници ЕФТА Споразума, уколико производ испуњава захтеве безбедности и заштите другог јавног интереса еквивалентане захтевима који су прописани тим техничким прописом.

Надлежни инспекцијски орган може ограничити стављање на тржиште или повући са тржишта производ из става 1. овог члана, уколико се после спроведеног поступка из Уредбе (ЕЗ) бр. 764/2008, утврди да такав производ не може да испуни захтеве еквивалентане захтевима који су прописани српским техничким прописом.

Техничким прописом из става 1. овог члана може се ближе уредити начин примене клаузуле о узајамном признавању.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 44.

Новчаном казном од 1.000.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај тело за оцењивање усаглашености које спроводи оцењивање усаглашености без решења о именовану, ван обима именовану, или током суспензије (члан 17. став 1. и члан 20. став 6).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара и одговорно лице у правном лицу – телу за оцењивање усаглашености.

Члан 45.

Новчаном казном од 100.000 до 300.000 динара казниће се за прекршај именовано тело за оцењивање усаглашености ако:

1) не обавести надлежног министра у складу са обавезама из члана 18. ст. 1. и 2. овог закона;

2) не поступи по налогу надлежног министра из члана 20. став 5. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара и одговорно лице у правном лицу – телу за оцењивање усаглашености.

Члан 46.

Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај испоручилац, ако испоручи производ који није усаглашен са прописаним захтевима.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара одговорно лице у правном лицу – испоручиоцу.

Члан 47.

Новчаном казном од 50.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај правно лице – власник производа ако:

1) стави у употребу, односно омогући употребу производа за који нису извршени прописани прегледи којима је потврђена његова безбедност током века употребе (члан 31. став 1).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара и предузетник – власник производа.

Члан 48.

Неће се поднети захтев за покретање прекршајног поступка против испоручиоца за кога је утврђено да је први пут испоручио на тржиште формално неусаглашен производ, под условом да је отклонио неусаглашеност у року који је одредио надлежни инспектор.

X. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 49.

До доношења техничких и других прописа на основу овог закона, односно других закона, примењују се технички и други прописи који су донети на основу Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 36/09).

Члан 50.

До доношења техничких прописа којима се утврђују захтеви које морају да испуне именована тела за оцењивање усаглашености у складу са овим законом, односно до доношења прописа из члана 15. овог закона, оцењивање усаглашености обављаће тела за оцењивање усаглашености која су именована, овлашћена, односно акредитована до дана ступања на снагу овог закона, на основу одговарајућег техничког или другог прописа донетог на основу Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 36/09).

У случају да је посебним законом или прописима донетима на основу тог закона, прописано да се поступци овлашћивања, или давања одобрења за спровођење одређених поступака оцењивања усаглашености, спроводе на основу Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 36/09), од дана ступања на снагу овог закона ти поступци се спроводе према одредбама овог закона којима се прописује поступак именовања тела за оцењивање усаглашености.

Члан 51.

Од дана ступања на снагу потврђеног међународног уговора о оцењивању усаглашености и прихватању индустријских производа са Европском унијом (у даљем

тексту: АСАА споразум), или, ако тај уговор не буде закључен, од дана ступања на снагу уговора о приступању Републике Србије Европској унији, израз „на српском језику” из чл. 24, 26. и 27, овог закона замењује се изразом „на језику који надлежни орган и потрошач, односно крајњи корисник у држави чланици Европске уније може лако разумети”.

Од дана ступања на снагу уговора о приступању Републике Србије Европској унији, односно дана ступања на снагу одговарајућих одредаба тог споразума, престају да се примењују одредбе члана 32. овог закона.

Члан 52.

Од дана ступања на снагу АСАА споразума, или, ако тај уговор не буде закључен, од дана ступања на снагу уговора о приступању Републике Србије Европској унији, на производе на које се примењује хармонизовано законодавство ЕУ уместо Српског знака усаглашености из члана 14. овог закона ставља се СЕ знак, уколико је то прописано техничким прописом.

Изузетно од става 1. овог члана, производ који је усаглашен са захтевима техничког прописа и означен Српским знаком усаглашености, а који се даном ступања на снагу АСАА споразума за тај производ или, ако тај уговор не буде закључен, даном приступања Републике Србије Европској унији, налази на залихама испоручилаца, а није означен СЕ знаком, може да се испоручује на територији Републике Србије најкасније две године од дана потписивања АСАА споразума, односно приступања Републике Србије Европској унији.

Члан 53.

О резултатима извршених провера и предузетим мерама из члана 39. став 3. овог закона, ако је то утврђено техничким прописом, обавештавају се Европска комисија и државе чланице Европске уније, у складу са законом којим се уређује тржишни надзор, ако надлежни орган тржишног надзора сматра да утврђена неусаглашеност производа може да има последице и изван територије Републике Србије.

О предузетим мерама члана 39. став 6. и члана 40. став 1. овог закона, без одлагања се обавештавају Европска комисија и државе чланице Европске уније, ако је то утврђено техничким прописом, у складу са законом којим се уређује тржишни надзор.

Обавештење о предузетим мерама из члана 39. став 6. садржи све расположиве детаљне информације, укључујући податке неопходне за идентификацију неусаглашеног производа, податке о пореклу производа, природи неусаглашености и повезаних ризика, врсти и трајању предузетих мера, изјашњењима и аргументацији које је доставио испоручилац, а нарочито закључке органа тржишног надзора о томе да ли је неусаглашеност производа настала као последица:

1) неиспуњења прописаних захтева за заштиту здравља и безбедности или заштиту другог аспекта јавног интереса обухваћеног техничким прописом; или

2) недостатака у стандардима који пружају претпоставку усаглашености у складу са одредбама техничког прописа.

Када је то предвиђено техничким прописом, уколико су надлежни органи тржишног надзора обавештени да је у некој држави чланици Европске уније предузета мера из члана 39. став 6. овог закона, обавештавају Европску комисију и државе чланице Европске уније, у складу са законом којим се уређује тржишни надзор, о свим мерама које су предузели, као и свим додатним информацијама којима располажу у

вези са неусаглашеношћу предметног производа, а у случају неслагања са предузетом националном мером у држави чланици Европске уније, могу доставити и приговоре.

Ако, у року утврђеном у техничком пропису, Европска комисија или државе чланице Европске уније нису поднеле приговоре на националну меру предузету у складу са чланом 39. став 6. овог закона, та мера се сматра оправданом, а ако су поднети приговори спроводи се заштитни поступак Европске уније чији је резултат одлука Европске комисије о оправданости предузете националне мере.

Уколико се национална мера предузета у другој држави чланици Европске уније сматра оправданом у складу са ставом 5. овог члана, надлежни органи тржишног надзора предузимају одговарајуће рестриктивне мере, као што је повлачење предметног производа са тржишта Републике Србије.

У случају да је, након спровођења заштитног поступка Европске уније, Европска комисија одлучила да је мера коју је предузео надлежни орган тржишног надзора у складу са чланом 39. став 6. овог закона неоправдана, тај орган је дужан да повуче такву меру.

Обавештење о предузетим мерама из члана 40. став 1. садржи све расположиве детаљне информације, а нарочито податке неопходне за идентификацију производа, податке о пореклу и ланцу испоруке производа, природи ризика које производ представља, као и врсти и трајању предузетих мера.

Члан 54.

До доношења подзаконских аката прописаних овим законом примењују се подзаконска акта донета на основу Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 36/09), и то:

1) Уредба о начину спровођења оцењивања усаглашености, садржају исправе о усаглашености, као и облику, изгледу и садржају знака усаглашености („Службени гласник РС”, број 98/09),

2) Уредба о начину именовања и овлашћивања тела за оцењивање усаглашености („Службени гласник РС”, број 98/09),

3) Уредба о начину признавања иностраних исправа и знакова усаглашености („Службени гласник РС”, број 98/09 и 110/16),

4) Уредба о поступку пријављивања и начину информисања који се односе на техничке прописе, оцењивање усаглашености и стандарде („Службени гласник РС”, број 45/10 и 114/15).

Влада ће акта из чл. 8, 11, 14-15, 21. и 34-35. овог закона донети у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Пропис из члана 33. став 3. овог закона министар надлежан за послове који се односе на техничке прописе донеће у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 55.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 36/09).

Члан 56.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, изузев одредаба чл. 21, 43. и 53. које почињу да се примењују од дана ступања на снагу уговора о приступању Републике Србије Европској унији, односно дана ступања на снагу одговарајућих одредаба тог уговора.